

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: M. Š.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. MPSV-2020/86689-919,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Pardubicích, Kontaktní pracoviště Pardubice (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 3. 6. 2019, č. j. 180190/19/PA. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

2. Žalobce žádost o příspěvek podal dne 18. 1. 2019. V žalobě namítal, že nebyl k jednání posudkové komise dne 21. 1. 2020 pozván a nebyl ani seznámen s posudkovým závěrem. Ten obdržel až na svou žádost za účelem podání správní žaloby. Žalobci nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům, z nichž vycházela posudková komise, resp. nebyla mu dána možnost předložit další podklady. Žalovaný neposuzoval zdravotní stav žalobce komplexně, neboť zcela pominul jeho srdeční selhání s klidovými formami dušnosti. Žalobce byl dvakrát hospitalizován kvůli srdečnímu selhání. Od té doby se zdravotní stav nezlepšil. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému a zavázal ho právním názorem, že žalobce má nárok na příspěvek na motorové vozidlo.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě po rekapitulaci dosavadního řízení uvedl, že zdravotní postižení uvedená v bodu 4 části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „*zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*“) nezakládají nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Při jednání před soudem dne 9. 6. 2021 žalobce zopakoval, že nebyl před posudkovou komisí pozván, k posouzení jeho zdravotního stavu došlo toliko na základě listin, tj. lékařských zpráv, které měl doložit jeho praktický lékař. Současně při jednání soudu předložil lékařskou zprávu ze dne 24. 5. 2021, ze které se podává zhoršené zdravotního stavu v souvislosti s onkologickým nálezem.
5. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).
6. Podle § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením „*Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*“
7. Podle § 9 odst. 4 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením „*Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*“
8. Podle bodu 4, části 1, přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění do 29. 2. 2020 „*Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují:*

a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),

b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

9. Podle bodu 1, části 1, přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění do 29. 2. 2020 „*Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:*

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,*
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.*

10. Podle bodu 5, části 1, přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění od 1. 3. 2020 „*Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují:*

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m),*
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.*

11. Podle bodu 1, části 1, přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění od 1. 3. 2020 „*Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:*

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*

- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,*
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování,*
- m) anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla.*

12. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 18. 1. 2019 podal u správního orgánu I. stupně žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 3. 6. 2019, č. j. 180190/19/PA tuto žádost zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán odkázal na posudek Lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „posudek OSSZ“) vypracovaný pro účely posouzení nároku na zvláštní pomůcku, podle něhož žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením pro účely příspěvku na pořízení motorového vozidla. Vzhledem k tomu, že podle posudku se u žalobce nejednalo o zdravotní postižení uvedené v bodě 4, části 1 přílohy k citovanému zákonu, správní orgán žádost zamítl.
13. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že se v jeho případě jedná o funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí (dle části I. bodu 1, písm. b) přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením). Jeho pohybové schopnosti jsou omezené, pro vyřizování veškerých záležitostí musí používat motorové vozidlo.
14. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce, uvedl, že podle posudku posudkové komise MPSV nebyl žalobce osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. S ohledem na novelu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením s účinností od 1. 3. 2020, požádal žalovaný posudkovou komisi MPSV o doplňkové posouzení zdravotního stavu žalobce. Ani v tomto případě však posudková komise neshledala u žalobce zdravotní postižení, které by (ve znění novely zák. č. 228/2019 Sb.) odůvodňovalo přiznání nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla. Konečně posudek posudkové komise MPSV shledal žalovaný úplným a přesvědčivým.

15. Posuzování zdravotního stavu pro účely sociálního zabezpečení je úlohou posudkového lékařství jako samostatného lékařského oboru. Posudek je pak důkazem pro rozhodování správních orgánů, neboť tyto samy nedisponují lékařskými znalostmi.
16. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvádí, že není úlohou soudů posuzovat obsahovou správnost závěrů posudkové komise. K tomuto závěru dospěl NSS například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014-21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise, a uvedl následující: *„Soudy zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.“* Lze tedy shrnout, že není úkolem krajského soudu znovu posuzovat zdravotní stav žalobce. Má pouze ověřit, zda posudková komise měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní a vypořádává se s námitkami a zda je posudek řádně odůvodněný.
17. Krajský soud předně ověřil, že jak posudek OSSZ Pardubice, tak oba posudky MPSV vypracované ve správním řízení nevzbuzují žádných pochyb, pokud jde o přesvědčivost a celistvost, jsou konzistentní, neodporují si co do popisu zdravotního stavu, resp. zdravotních potíží žalobce. Posudková komise MPSV byla složena v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. To vyplývá z protokolu o jednání posudkové komise MPSV ze dne 21. 1. 2020 a 7. 4. 2020. V obou případech byla komise složena z předsedy a lékařky z oboru neurologie. Posudkoví lékaři měli k dispozici zdravotní dokumentaci žalobce, zabývali se jejím zdravotním stavem, svůj posudkový závěr řádně zdůvodnili.
18. Neodpovídá skutečnosti, že by žalovaný neumožnil žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tuto možnost žalobce dostal a také ji využil. O tom svědčí písemná vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 2. 2020 a 22. 4. 2020. Žalobci byla také dána možnost předložit, resp. zaslat podklady posudkové komisi MPSV (viz část Upozornění na str. 2 usnesení o přerušení řízení ze dne 15. 7. 2019). Na str. 2 protokolu o jednání posudkové komise MPSV je pak výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela při vypracování posudku. Mezi těmito podklady jsou i lékařské zprávy MUDr. N., MUDr. Ch. a MUDr. T. zasláné žalobcem. Je tedy zřejmé, že žalobce nestál nikterak „stranou“

posudkového zhodnocení, ale byla mu dána možnost předkládat lékařské zprávy a jiné způsobilé podklady a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí.

19. Jak vyplývá ze správního spisu, posudková lékařka OSSZ MUDr. M. i posudková komise MPSV dospěly ke stejnému posudkovému závěru, totiž že žalobce není osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, ani těžkou nebo hlubokou mentální retardací ve smyslu výše citovaného ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Není zde žádný rozpor, pokud jde o diagnostikované zdravotní postižení žalobce. Posudková komise MPSV na žádost žalovaného a s ohledem na novelizaci předmětné právní úpravy vypracovala doplňkový posudek zdravotního stavu žalobce. Ani tento doplňkový posudek, při jehož vypracování byla již reflektována změna právní úpravy, nehodnotí zdravotní stav žalobce jako osoby, která by měla nárok na zvláštní pomůcku – příspěvek na motorové vozidlo.
20. Žalobce má za to, že se žalovaný nevypořádal s některými jeho zdravotními postiženími, přičemž v žalobě vyjmenovává zdravotní postižení specifikovaná pod písm. h), j), k) a l) části I. bodu 4 přílohy k citovanému zákonu ve znění účinném od 1. 3. 2020. Od účinnosti předmětné novely tohoto zákona, tedy od 1. 3. 2020, se však taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla přesunul z bodu 4 do nově vytvořeného bodu 5 přílohy. Nynější bod 4 přílohy, z něhož žalobce cituje, poskytuje výčet zdravotních postižení interní povahy způsobujících těžké omezení pohyblivosti. Taková zdravotní postižení však neodůvodňují přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla jako zvláštní pomůcky. Zdravotním postižením odůvodňujícím přiznání takové zvláštní pomůcky (bod 4 přílohy před novelou č. 228/2019 Sb. a bod 5 přílohy v nyní účinném znění) však žalobce netrpí.
21. Pokud jde o aplikaci předmětných ustanovení přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, je třeba uvést, že v tomto případě se jedná o taxativní výčet (úplný, uzavřený), žalovaný tak nemá možnost se od něho při rozhodování o nároku žalobce na zvláštní pomůcku odchýlit a tuto přiznat žalobci, jehož zdravotní postižení se neshoduje se zdravotním postižením popsáním v citovaném právním předpisu (k povaze citovaného ustanovení viz rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29, s. 8) Ke stejnému závěru dospěl i Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, kde uvedl: *„Úsudek posudkové komise o tom, že zdravotní postižení nelze přirovnávat k postižením vypočteným v příloze k vyhlášce, že vždy se musí jednat o postižení shodné s citovaným právním předpisem, je zákonu odpovídající. Jestliže právní předpis přesně specifikuje, co je těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, pak právě taková vada musí být zjištěna z odborných lékařských nálezů. Jestliže tomu tak není, pak se o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nejedná.“* K takovému závěru nemá krajský soud zásadní výhrady.
22. Proti výše citovanému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích byla podána kasační stížnost, kterou NSS rozsudkem ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29 zamítl a v odůvodnění na s. 5 uvedl *„(...) žalovaný, stejně jako krajský soud, jsou vázány zákonnou dikcí, která při jejich rozhodování neumožňuje zmírnění „tvrdomi zákona“, a rozhodovacím orgánům nedává v daných věcech jinou možnost, než postupovat v souladu s výslovným obsahem právní úpravy, byť se zohledněním okolností každé rozhodované věci.“* Rovněž tak

v nyní projednávaném případě nezbylo správnímu orgánu než žádost žalobce zamítnout, neboť žalobce nesplňoval podmínky přiznání nároku na zvláštní pomůcku – zdravotní postižení specifikované v příloze k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Žalovaný nemohl nárok na zvláštní pomůcku přiznat ani za pomoci analogie, neboť jak uvedeno shora, okruh zdravotních postižení odůvodňujících přiznání nároku na zvláštní pomůcku je uzavřeným výčtem. Podle posudků provedených ve správním řízení pak žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace ve smyslu přihlášky k citovanému zákonu. Pokud jde o nemožnost užití analogie v těchto případech, NSS se v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29, na s. 9 vyjádřil takto: *„Tuto dávku pak nelze stěžovateli poskytnout ani za pomoci analogie, jež je obecně myslitelná i při taxativním výčtu (srov. Melzer, F.: Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2011, str. 249). Shora vyjmenovaný okruh zdravotních postižení uvedených v části 1 bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. totiž obsahuje jen nejzávažnější vady nosného nebo pohybového ústrojí, takže úmyslem zákonodárce bylo poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla pouze takto nejpostiženějším osobám. (...) V uvedeném taxativním výčtu zdravotních postižení, pro která lze osobě poskytnout příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy nelze shledat žádnou neúplnost, nedostatek či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně vyžadující její vyplnění za užití analogie.“*

23. Pokud jde o namítanou nepřítomnost žalobce při jednání posudkové komise MPSV, k tomu lze uvést, že přítomnost posuzované osoby u posudkové komise nemusí být vyžadována vždy. Ostatně jak již setrvale judikuje NSS, pravidlo osobní přítomnosti posuzované osoby při jednání posudkové komise nemůže platit bezvýjimečně. Vždy je totiž třeba vycházet z konkrétních okolností daného případu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-8). Navíc v případě žalobce by z povahy věci jeho přítomnost během posudkového zkoumání nemohla nikterak ovlivnit závěr o tom, že zdravotní postižení žalobce se neshoduje se zdravotním postižením vyžadovaným pro přiznání nároku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.
24. Na správných a odpovídajících závěrech žalovaného nemůže cokoli měnit ani obsah lékařské zprávy ze dne 24. 5. 2021 předložené žalobcem při soudním jednání. Je totiž na místě uvést, že zpráva byla vydána po datu napadeného rozhodnutí, žalovaný tak k ní nemohl při vydání rozhodnutí přihlížet. Právě datum vydání napadeného rozhodnutí je rozhodným okamžikem pro soudní přezkum v této věci (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Z lékařské zprávy též neplyne, že by popisovala zdravotní stav žalobce k době předcházející vydání napadeného rozhodnutí. Pokud by soud i tyto skutečnosti pominul, pak platí, že ve zprávě stanovená diagnóza nemůže vliv na přiznání pomůcky požadované žalobcem, a to s odkazem na právní úpravu a podmínky citované v bodech 8, resp. 10 shora.
25. Soudu tak v dané věci po přezkoumání napadeného rozhodnutí nezbyvá, než konstatovat, že žalobu nelze považovat za důvodnou.
26. Nad rámec tohoto odůvodnění soud uvádí, že chápe značné zdravotní problémy a z nich vyplývající omezení v běžném životě, kterým žalobce čelí. Tyto zdravotní problémy nemíní nijak bagatelizovat. Avšak, jak již soud osvětlil výše, zákonné podmínky pro

přiznání nároku na zvláštní pomůcku jsou dány zcela striktně, přičemž tyto nedávají žalovanému ani soudu možnost zmírnit tvrdost zákona. V daném případě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí tyto podmínky nesplňoval, proto žalovaný jeho žádost zamítl.

27. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 9. června 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu